

"סוד החשמל"

אחרי מין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר אהוד סדרת הספרים

גליון פרשת עקב ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

"ורגלך לא בצקה"

דבר דומה לזה מובא בשם בעל ה'חסד לאברהם' שטהרת מקוה היא על ידי מים דוקא, כי במים אין אור, ואם יש אור הוא יוצא מיד, והרוח המסמלת את הסטרא אחרת אין לה אחיזה במים. **נראה** דלכן רגל נפוחה נקראת רגל בצקה כמו שכתוב (דברים ה, ז) **"ורגלך לא בצקה"**, דבצק נפוח מסמל את הסטרא אחרת שהוא בבחינת שאור שבעסה. וכן תחתית הרגל נמצאת בשליטת הסטרא אחרת, כמו שכתוב (משלי ה, ה) **"רגליה ירדות מות"**. וזה שאומר הכתוב **"ורגלך לא בצקה"**, לרמז לבגדי ישראל שבמדבר גם הרגלים היו במקום הקדשה ולא בצקו, דהיו להם שכינה וענני כבוד שהקיפו אותם.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' שמואל שוורץ שליט"א שתפיחת החמץ מסמלת גאון, ולכן אותיות **קטן** באות אחרי אותיות **חמץ**, לרמז שהקב"ה משפיל גאים ומקטין אותם. ונראה להוסיף דהאותיות הבאות אחר **מצה** הן **קניו** שהן בגימטריא **יוסף** המסמל את היסוד, דמי שמקטין עצמו בבחינת מצה זוכה להיות יסוד המשפיע. וכן **קניו** בגימטריא **נעלה**, דמי שמקטין עצמו זוכה להיות נעלה, דהקב"ה מגביה שפלים.

מצינו בגמ' (פסחים ו: א) **אמר רבי אלעזר שני דברים אינן ברשותו של אדם ועשאן הכתוב כאלו ברשותו, ואלו הן בור ברשות הרבים וחמץ משש שעות ולמעלה**. בארנו במאמר 'חשמל דם' שבור מסמל את היסוד נוקבא דקלפה, וכן מצינו בזהר (תקונים טט.) שרשות הרבים מסמלת את מקום הקלפה והסטרא אחרת, שהם בבחינת רבים ונפרדים. נראה דרבי אלעזר מרמז שחמץ המסמל את הסטרא אחרת ובור ברשות הרבים המסמל את הסטרא אחרת הם באותה בחינה, שאינן ברשותו של אדם, דאדם מסמל את קומת הקדשה בעולם כפי שבארנו במאמר 'חשמל דם', ודברים אלו אינם שיכים לקדשה, ועשאן הכתוב כאלו ברשותו, שאדם יוכל להתחייב עליהם. דמי שמתקשר עם הסטרא אחרת הוא מתחייב עליהם.

מצינו בזהר (פנחס רנב.) שההבדל בין חמץ המסמל את יצר הרע, למצה המסמלת את יצר הטוב, הוא **חוט דק** שהופך את ה' שבמלה **מצה** לח' שבמלה **חמץ**. נראה דהזהר מרמז על הנחש שנקנס בצד הקדשה במצה, והופך אותו לחמץ. וה' שנהפכת לח', היא בבחינת מטה שנהפך לנחש. וכן מצינו בזהר (הקדמה ח:) שבין הקדשה לסטרא אחרת יש שעור של **חוט דק**. וכן מובא בספר 'שערי צדק' (א) **אין בין גן עדן לגיהנם אלא כחוט השערה**. וכן מצינו בזהר (ויקרא יב:) על לחמי תודה שהקרבנו חמץ במקדש, שהם בבחינת **"להט הקרב המתהפכת"**, שמתהפכת מטוב לרע, ומרע לטוב. וכן מובא בספר 'סדר היום' (סדר חג הפסח) **שחמץ בגימטריא פגימה**. וכן מובא בספר 'אוצר החיים' להרה"ק מקאמרנא (מצוה ט) שיש **נח"ש** ימים בשנה שבהם אוכלים חמץ לרמז שהחמץ קשור עם הנחש, ועין ב'של"ה' (פ' כי תצא תורה אור) שיש **פ"ת** כתות של מלאכי חבלה כמנין **לילית**, וכן **פת** בגימטריא **סטרה אחרת**. ומאידך **מצה** בגימטריא **סלם** המסמל קדשה. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א **שחמ"ץ** ר"ת **חמת מלא צואה**. (עיין שבת קנב.)

מובא ב'לקוטי הלכות' להר"ן מברסלב (פסח א, ב) ששעור חמוץ הבצק ח"י דקות, מרמז שעד למספר ח"י הוא שייך לקדשה. וכן מובא שם (ג, ח) החלוק בין חמץ ומצה. דחמץ מרכב מפל הד' יסודות. קמח - יסוד העפר, מים - יסוד המים, שאור המתפיח - יסוד הרוח, והתנור - יסוד האש. מה שאין בן מצה אין בה יסוד הרוח דאינה תופחת. וביסוד הרוח נאחז הסטרא אחרת שנקרא רוח סערה, ולכן במצה אין לו אחיזה.

וכן מובא בספר 'אמונת עתיך' (תשנ"ב ע' קו) שבעור חמץ נעשה דרך הד' יסודות, שרפה כנגד יסוד האש, מפרר וזורה לרוח כנגד יסוד הרוח, מטיל ליט כנגד יסוד המים, ובטול כעפרא דארעא כנגד יסוד העפר, ומבאר לדברינו כי חמץ מרכב מפל הד' יסודות, אפשר לבטלו דרך כל אחד מהם.

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'אוֹצֵר הַחַיִּים' לְהֵרָהֵק מִקְאֲמֵרְנָא (מצות שלא לאכול

חמץ בפסח) שֶׁהִלְשׁוֹן מִצָּה הִיא מִלְשׁוֹן מִצָּה וּמְרִיבָה, דָּאוּר המִצָּה עוֹשֶׂה מִצָּה וּמְרִיבָה עִם הַסְטֵרָא אַחֲרָא, כִּינּוּן שְׁאִין לוֹ אַחֲזִיחַ בוֹ. וּמְצִינּוּ בְּגִמְרָא (זבחים נו.) שֶׁרַחֵב הָעֲזָרָה הִיָּה מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת, וְזֶה כִּמְנַן מִצָּה. נִרְאֶה דְכִינּוּן שְׁבָבִית הַמִּקְדָּשׁ אִין אַחֲזִיחַ לַסְטֵרָא אַחֲרָא, כִּמְוֹבָא בְּזֵהֵר (כִּי תִשָּׂא קצ.) "הַר בֵּית ה'" וְדָאִי שְׁאִין שֵׁם חֶלֶק לַסְטֵרָא אַחֲרָא, הֵרִי הוּא בְּבַחֲזִינַת מִצָּה. וְכֵן הִלְחֵם שֶׁהִיָּה בַּמִּקְדָּשׁ הִיָּה לְחֵם מִצּוֹת כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ויקרא ב, יא) "כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבֵשׁ לֹא תִקְטִירוּ". וּמִלְבָּד שְׁתֵּי הִלְחֵם בְּעֲצָרַת וְחִלּוֹת תּוֹדָה שֶׁהִיוּ חֲמֵץ וְלֹא הִקְטֵרוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ, לֹא הִיָּה חֲמֵץ בַּמִּקְדָּשׁ, דִּהַמִּקְדָּשׁ הוּא בַּחֲזִינַת מִצָּה. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהֵר (תרומה קנד:) שֶׁהַכֹּהֲנִים הִיוּ אוֹכְלִים לְחֵם הַפָּנִים לְהַצִּיל מִיֵּצֵר הָרַע שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט בְּאֹכִילָה וְשִׁתְיָה, וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְלָחֵם הַפָּנִים הוּא מִצָּה, וּבְמִצָּה אִין אַחֲזִיחַ לְיֵצֵר הָרַע. וְכֵן הַכְּתוּב הַמְדַבֵּר עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ (ישעי' ד, ה) "מִכּוֹן הַר צִיּוֹן" ר"ת מִצָּה. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהֵר חֲדָשׁ (חוקת סב.) שֶׁהַשְּׂכִינָה שֶׁנִּמְצְאָת בַּמִּקְדָּשׁ נִקְרָאת בְּשֵׁם פְּסָגָה כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "פְּסָגוֹ אֲרַמְנוֹתֶיהָ", וּפְסָגָה בְּגִימְטְרִיא פְּסַח. וְכֵן מִלּוּי אוֹתִיּוֹת פְּס"ח פ"א סמ"ך ח"ת בְּגִימְטְרִיא הַר הַמּוֹרִיָּה. וְכֵן פְּס"ח בְּמִלּוּי הַאוֹתִיּוֹת פ"ה סמ"ך ח"ת בְּגִימְטְרִיא הַר הַבֵּית.

נִרְאֶה דְלָכּוּן אֲרַךְ הַמִּקְדָּשׁ הוּא מֵאָה שְׁמוֹנִים וְשֶׁבַע אַמּוֹת, כִּמְוֹבָא בְּגִמְרָא שֵׁם, דְּמִנְנָן זֶה הוּא כִּמְנַן הַמִּלָּה מְקוֹם עִם הַכּוֹלָל, וְכִינּוּן שֶׁהַשְּׂכִינָה שֶׁשׂוֹרָה בַּמִּקְדָּשׁ נִקְרָאת בְּשֵׁם מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּמְוֹבָא בַּמְדָּרָשׁ (ב"ר סח, ט), לְכֵן זֶה הִיָּה כִּמְנַן מְקוֹם. **מְצִינּוּ** בְּזֵהֵר חֲדָשׁ (רות צג.) הִהִיא נְקוּדָא [נְקֻדַת צִיּוֹן] הִיא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וּמִשָּׁם נִתְפַּשְׁטָה הָאֲרֶז לְכָל רוּחַתֶּיהָ. נִרְאֶה לְבָאֵר דְלָכּוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּבִאֲמַת לֹא שִׁיךְ כָּלֵל לומר שֵׁם מְקוֹם בְּעוֹלָם, דְּמְקוֹם מִשְׁמַע לְכַאוּרָה כְּאֵלוֹ דְּבַר נִפְרָד מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִאֲמַת "מֵלֵא כָּל הָאֲרֶז כְּבוֹדוֹ", וְ"אִין עוֹד מְלַבְדוֹ", אֵלֵא שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה שֶׁתִּהְיֶה מְצִיאוֹת שֶׁל מְקוֹם בְּעוֹלָם שֶׁרָאָה כְּאֵלוֹ דְּבַר נִפְרָד מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַחַר כֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ בְּעוֹלָם וַיְגַלֶּה שֶׁ"מֵלֵא כָּל הָאֲרֶז כְּבוֹדוֹ". וְעַל כֵּן אומר הַזֵּהֵר שֶׁהַמְקוֹם הַיְחִיד עָלָיו אֶפְשֵׁר לומר אֵת הַשֵּׁם מְקוֹם, הוּא מְקוֹם הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁשֵּׁם מִתְגַּלֶּה הַשְּׂכִינָה וְזֶהוּ הַמְקוֹם הָאֲמִתִּי. וְשְׂאֵר כָּל הַמְקוֹמוֹת בְּעוֹלָם רַק מִתְפַּשְׁטִים מִשָּׁם. וְאִין לָהֶם שֵׁם מְקוֹם בְּפָנֵי עַצְמָם. וּבְזֶה שֶׁהַשְּׂכִינָה מִתְגַּלֶּה בַּמְקוֹם הַמִּקְדָּשׁ, הִיא מְגַלֶּה שֶׁכָּל הַמְקוֹמוֹת בְּעוֹלָם שֶׁמִּתְפַּשְׁטִים מִמְקוֹם הַמִּקְדָּשׁ, אִינָם נִפְרָדִים

מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דִ"מֵלֵא כָּל הָאֲרֶז כְּבוֹדוֹ". וְכֵן הַר הַמּוֹרִיָּה בְּגִימְטְרִיא קֶרְקַע, דְּקֶרְקַע זֶה הִיא הַקֶּרְקַע הָאֲמִתִּית שֶׁל הָעוֹלָם. וְכֵן שֶׁמְעִתִּי מִהֵרָה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁקוֹ מְרַמֵּז בְּתַבַּת מְקוֹם, וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הוּא מְקוֹם הַשְּׁפָעַת הַקוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִשׁוּם כֵּן הוּא נִקְרָא מְקוֹם.

וְכֵן מוֹבָא בְּרַבְנּוּ בַּחֲזִי (ויקרא ז, לז) שֶׁהַשֵּׁם מְקוֹם עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נֶאֱמַר בְּתוֹרָה תִּשְׁעַ פְּעָמִים אֶצֶל ג' אַבּוֹת, וְכִשְׁנַחֲרַי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִרְמַז בְּכַתוּב "טַבְּעוּ בְּאֲרֶז שְׁעָרֶיהָ" טי"ת זְעִירָא לְרַמְזֵי שְׁהַטִּי"ת תִּשְׁעַ, שֶׁהִיָּה בְּמְקוֹם זֶה נִחְרַב, נִרְאֶה לְבָאֵר עַל פִּי דְּבַרְיֵינוּ דְלָכּוּן נֶאֱמַר תִּשְׁעַ פְּעָמִים הַשֵּׁם מְקוֹם עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְרַמְזֵי שֶׁהַשְּׂכִינָה שֶׁשׂוֹרָה בַּמִּקְדָּשׁ בָּאָה מִתִּשְׁעַ סְפִירוֹת שְׂיורְדוֹת לְהַשְׁפִּיעַ לְמַלְכוּת, וְכִשְׁנַחֲרַי הַמִּקְדָּשׁ, נִחְרַב הַתִּשְׁעַ פְּעָמִים מְקוֹם שֶׁהִיָּה שָׁם. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'סוּד הַמְסָפֵר שֵׁשׁ' מִהֵרָב גְּלוֹרְסוֹן שְׁלִיט"א (ע' 224) שֶׁמְקוֹם בְּגִימְטְרִיא הֶקֶף הַמְרַמֵּז עַל הָאוּר הַמְקִיף שֶׁשׂוֹרָה בַּמִּקְדָּשׁ. וְכֵן מוֹבָא בְּ'שְׁעַר הַכְּנֻנוֹת' לְהַאֲרִיז'ל (העמידה ח"א ע' ריג) שֶׁכְּפִילוֹת אוֹתִיּוֹת שֵׁם הַנּוֹ"ה, (' פְּעָמִים י', ה' פְּעָמִים ה' וכו') בְּגִימְטְרִיא מְקוֹם.

מְצִינּוּ בְּגִמ' (שבת נו:) אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל בְּשַׁעֲהַ שְׁנַשְׂא שְׁלֵמָה אֵת בַּת פְּרָעָה, יֵרַד גְּבְרִיאֵל וְנִעַץ קִנְיָה בָּיָם, וְעָלָה בּוֹ שִׁרְטוֹן, וְעָלָיו נִבְנָה כְּרֶךְ גְּדוֹל שֶׁל רוּמִי. וּמִבְּאֵר בְּ'סֵפֶר הַלְקוּטִים' לְהַאֲרִיז'ל (תהילים תלו) "גָּעַר חֲזִית קִנְיָה", כִּי יְדוּעַ שְׂיֵשׁ שְׁנֵי בַּחֲזִינוֹת, סְטֵרָא דְמִסְאָבָא הַנִּקְרָא חֲמֵץ, וְסְטֵרָא דְקֻדְשָׁה הַנִּקְרָא מִצָּה, וְכִשְׂיִחְתַּךְ רָגְלָא זֶה הַחִ"ת, תִּשְׂאֵר ה'. וְכִשְׂיִחְתַּךְ רָגְלָא זֶה הַק' שֶׁל קִנְיָה, יִשְׂאֵר הַנְיָה, בְּסוּד "רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הַנֵּם". וְזֶהוּ גָעַר חֲזִית [ח"ת], וְק' דְקִנְיָה, וְחַתְכֶם וְעָשָׂה אוֹתָם הַחִ"ן, וְיַעֲשׂוּ מִחֲמֵץ מִצָּה, וּמִקְנָה הַנְיָה. וְזֶה סוּד נְעִיצַת הַקִּנְיָה בָּיָם, רוּצָה לומר רָגְלָא זֶה הַק' נִתְאַרְכָּה, וְנִעְצָה בָּיָם שֶׁהִיא ה' תִּתְאַה, הַנִּקְרָא יָם, וְהוֹרִידָהּ לְחִיצוֹנִים. וְק' שֶׁל זֶה הַקִּנְיָה שֶׁנִּתְאַרְכָּה מִהֵנָּה, הוּא שֶׁהֶעֱלָה שִׁרְטוֹן. רוּצָה לומר, קוֹ אֲרַךְ מְרָגְלָה הַק'. וְעָלֶיהָ נִבְנָה כְּרֶךְ גְּדוֹל שֶׁל רוּמִי וְכו', וּבְזֶה הַשִּׁירְטוֹן יֵשׁ אוֹתִיּוֹת שְׁט"ן רַו"ה, לְמַעַן שְׁפוֹת הַרְנוּהָ אֵת הַצְמָאָה, וְנִבְנָתָה צוּר מִחֲרַבְנָה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם. וְעוֹד מוֹבָא שֵׁם (פ' וישלח ע' צט) בְּשַׁעֲהַ שְׁנַשְׂא שְׁלֵמָה אֵת בַּת פְּרָעָה, וּבְאוֹתָהּ הַלְלָה גְרָמָה לְהַעֲשׂוֹת זְווג בְּצַד הַקִּלְפָּה, וְזֶהוּ בְּסוּד הַיְסוּד שֶׁל הַקִּלְפָּה וְכו', קִנְיָה הוּא סוּד קִנְיָה עִם הַכּוֹלָל, וְקִנְיָה עוֹלָה כִּמְנַן יוֹסֵף הַרוּמִז לְיְסוּד.

מצינו בזהר חדש (יתרו מא.) ששלמה הוא בחינת יסוד. נראה לבאר ענין הקנה בים, דשלמה היה לו קשר לים החכמה העליונה שמשם קבל חכמתו. וכשחטא בבת פרעה נתן יניקה לחיצונים משפע ים החכמה דרך בחינת קנה המסמל את היסוד שמשפיע לקלפה, וזה שאומרת הגמרא שגבריא נעץ קנה של סטרא אחרא בים החכמה העליונה, שירד להשפיע למלכות דקלפה שהיא בבחינת ים, ומשפע זה נבנה כרך גדול של רומי.

כתוב (ישעי' לו, ו) "הנה בטחת על משענת הקנה הרצויץ הזה, על מצרים, אשר יסמך איש עליו, ובא בכפו ונקבה", רואים שהיסוד של מצרים, נמשל לקנה, שמי שנשען עליו ומתחבר אתו, אין לו שום משענת, מאחר שנשבר בקלות, "קנה רצויץ". ואחר שנשבר הוא קוץ שדוקר. וכן כתוב (יחזקאל כח, כד) "ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני ה'". וסלון בגימטריא קנה, וברד"ק שם "סלון ממאיר" כמו קוץ, וקוץ נרמז בכתוב זה ובכתוב שהבאנו על קנה.

כשם שהפיכת הקדשה שבאות ה' לקלפה שבאות ק' בסוד קנה, היא בבחינת קוץ, כן מצינו שהפיכת הקדשה שבאות ד' לקלפה שבאות ר', מ"אל אחד" ל"אל אחר", היא בסוד קוץ. פמובא בספר 'אגרא דכלה' על הכתוב (בראשית ג, יח) "וקוץ ודרדר תצמיח לך", שחטא עץ הדעת גרם להוציא את הקוץ מהאות ד' ונהפכה לאות ר'. לכן כתוב "וקוץ ודרדר", וכן קוץ ד' בגימטריא ר'.

וכן מובא בספר 'בית עולמים' לר"א חבר (דף קמב ד"ה ותאנא) יוסף בגימטריא סלון דהיסוד הוא בסוד סלון [- צנור] אמת הפים. וכן מצינו בגמרא (בכורות מד:) תניא רבי שמעון בן גמליאל אומר עמוד החוזר מביא אדם לידי הדרוקן, סילון החוזר מביא אדם לידי ירקון. ורואים שהיסוד באדם הוא בבחינת סלון ובבחינת

עמוד. וכן סלון או קנה בגימטריא יוסף, דהם מסמלים את הלעמת זה של יוסף. וכן מצינו בכתוב (יהושע יז, ט) שביין גבול אפרים למנשה עבר נחל ששמו "נחל קנה".

מצינו בגמרא (חולין טז:) ה' דברים נאמרו בקרומית של קנה, אין שוחטין בה ואין מלין בה, וכו'. נראה דלכן אין שוחטין ומלין בקנה, דאין להשתמש בקנה שמסמל סטרא אחרא, כדי לעשות ברית מילה ושחיטה. ומבאר רש"י חמשה דברים פלהו משום שפשוטו חקין אותם קיסמין נתזין ומפרשים הימנה, ואיכא סכנתא במילה שלא תנקב הגיד, וגבי שחיטה דלמה מנקבא להו לסימנין. רואים שבגלל שהוא קוץ אין למול ולשחט בו.

מצינו במדרש (פסיקתא רבתי י) הקנה מתגאה ואומר בשבילי נברא השדה. ראים ענין של גאונה אצל קנה, ומבאר לפי דברינו דהקנה מסמל את הסטרא אחרא.

ועוד טעם נראה לפרש מדוע הסטרא אחרא נקרא קנה, דזה על שם הקנה שבאדם, דמובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (וישב ע' פה) שישנם בצנור האדם ג' חבורים בין הראש לגוף, עקר החבור הם הורידים שדרכם זרמת תמצית החיות מן המוח לגוף. וחבור זה מסמל את חבור עמוד האמצע. ויש את חבור הוושט, שדרכו יורד המאכל מן הראש לגוף, שהוא חבור צד השמאל – גבורה. ויש חבור שלישי שהוא הקנה, שדרכו יורדת לחלוחית מן הראש לגוף, שהוא חבור צד החסדים. בארנו במאמר 'סוד החצי' שצנור החסדים, אינו יורד להשפיע למטה לצד הקדשה ונשאר למעלה כדי שיהנו ממנו לעתיד לבוא, ורק לסטרא אחרא יש יניקה ממנו גם בעולם הזה. נראה דלכן נמשלו חוטי הסטרא אחרא לקנה שמסמל את צד החסד, דלהם יש חבור גם לצנור זה, בדרגה פחותה, בבחינת קנה שיש ממנו רק לחלוחית, וכדברי הזהר (פנחס רנא:) שהבאנו לעיל, שיש להם צד קטן בהאחזות הקדשה.

הוספות למאמר 'קץ הגאולה שנת תשע"ב'

[ניתן לקבל את כל המאמר בכתובת המייל דלקמן]

וְכֵן הַכְּתוּב (ישעי' ס, כב) "אני הו"ה בְּעֵתָה אֲחִישְׁנָה" בְּגִימְטְרִיָּא שֶׁל הַמַּלְאָכִים ה' אֲלֵפִים תשע"ב. וְזֶה גַם הַמְסַפֵּר שֶׁל הַכְּתוּב (תהילים א, א) "אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ". (ישעי' ס, כב) וְכֵן בְּעֵתָה אֲחִישְׁנָה" בְּגִימְטְרִיָּא עַד ה' תשע"ב.

מוֹבָא בְּסֵפֶר הַלְקוּטִים' לְהָאֲרִיז"ל (פ' אחרי ע' רכג) שְׁאֲדָם, ר"ת אָדָם, דָּוִד, מְשִׁיחַ. דָּג' אֵלּוּ שְׂיָכִים לְאוֹתוֹ מִזֶּל וְלְאוֹתוֹ שֶׁרֶשׁ וְלִכּוֹן הֵם מִתְקַנְיִם אֶת חֲטָא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן. וְלִפִּי זֶה בְּאֵר הַרְה"ג ר' אֵלִיהוּ נַחֲמָנִי שְׁלִיט"א שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ נוֹלַד בְּשַׁנַּת ב' אֲלֵפִים תתנ"ד לְבְרִיאַת הָעוֹלָם, וְיִמְלֶךְ בְּחִבְרוֹן בְּגִיל שְׁלֹשִׁים כְּשֶׁמֶת שְׁאוּל בְּתַחֲלִיל שַׁנַּת תתפ"ד, וּמְלָכוּתוֹ לְבַד הַתַּחֲלִילָה בְּשַׁנַּת ב' אֲלֵפִים תתפ"ו. כְּמוֹבָא בְּגִמְטְרִיָּא (סנהדרין כ. ובתוס' שם) שְׁב' שָׁנִים וּמְחַצָּה אִישׁ בְּשַׁת מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַיִם. יוֹצֵא שֶׁהַמְסַפֵּר הֵזָה הוּא מְאָדָם הָרָאוּשׁוֹן עַד שְׁדוּד מֶלֶךְ לְבַד. וְאִם נוֹסִיף עוֹד פֶּעַם ב' אֲלֵפִים תתפ"ו, נִקְבַּל שׁוֹב אֶת דָּוִד שֶׁהוּא הַמְשִׁיחַ בְּשַׁנַּת ה' אֲלֵפִים תשע"ב. וְכֵן ב' תתפ"ו בְּגִימְטְרִיָּא דָּוִד בְּמַלּוּי הָאוֹתִיּוֹת דָּלָת נָוִו דָּלָת עִם הָאוֹתִיּוֹת וְכֵן תתפ"ו מְרַמֵּז בְּכְתוּב הַמְדַבֵּר עַל הַכְּנַת מְנַחֵה (ויקרא ב, ו) "פְּתוֹת אֶתְּהָ פִתִּים וַיִּצְקֶתָ עָלֶיהָ שֶׁמֶן מְנַחֵה הוּא". וַיֵּשׁ כָּאֵן רַמְזֵי שֶׁהַמְסַפֵּר תתפ"ו קְשׁוּר עִם הַכְּנַת הַמְנַחֵה, שֶׁהִיא הַכְּנַת הַמְלָכוֹת וְהַכְּנַת הַגְּאֻלָּה כְּדַלְעִיל. וְאַחֲרֵי שֵׁי"ש "פְּתוֹת" אֶפְשָׁר לִיצֵק שֶׁמֶן הַמְשָׁחָה וְלְהַמְלִיךְ אֶת הַמֶּלֶךְ, כְּהַמְשֵׁךְ הַכְּתוּב "וַיִּצְקֶתָ עָלֶיהָ שֶׁמֶן מְנַחֵה הוּא". וְכֵן הַכְּתוּב (ויקרא יח, יב) "וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ" בְּגִימְטְרִיָּא תשע"א, וְעַם הַכּוֹלֵל בְּגִימְטְרִיָּא תשע"ב. וְכֵן ב' אֲלֵפִים תתפ"ו, בְּגִימְטְרִיָּא מְנַחֵה סֵלֶת מְחַבֵּת מְרַחֶשֶׁת חֲלוֹת רְקִיקָם. שֶׁהֵם שְׁמוֹת הַמְנַחֹת הַמְסַמְלוֹת אֶת סְפִירַת הַמְלָכוֹת.

וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'מְגִיד הַרְקִיעַ' בְּעֵנֵי קְדוּשַׁת הַחֲדָשׁ, (עמוד 119) בְּמַדְהָ וְרֵאשׁ חֲדָשׁ נִיסָן תשע"ג יִקְבַּע בְּיוֹם הַמוֹלָד [לְפִי הַלּוּחַ שֶׁלְנו] תְּגִיעַ תְּקוּפַת שְׁמוּאֵל [לְרֵאשׁוֹנָה מִיִּצְיָאָת מְצָרִים] לְתַחֲלִיל לַיִל כ"ח נִיסָן, כְּפִי שֶׁהִיָּתָה בְּשַׁנָּה שֶׁיִּצְאוּ מִמְצָרִים.

וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'כֶּכֶר לְאֲדָן' מִהַחֲדָת"א (על 'אבות דרבי נתן' פכ"א עמוד רמה) כְּתוּב בְּשֵׁם הָאֲר"י שֶׁמְשַׁנַּת ש"ל עֶבֶר גְּבוּל אֲחִישְׁנָה וְנִכְנַס גְּבוּל בְּעֵתָה. וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ דְּבְשַׁנַּת ש"ל הָאֲרִיז"ל הַתַּחֲלִיל לְגַלוּת אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְגַלּוּי זֶה הוּא תַּחֲלִיל גְּאֻלַּת בְּעֵתָה, דְּפְנִימִיּוֹת הַגְּאֻלָּה הִיא גְּלוּי פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה

וְכֵן מוֹבָא בְּשֵׁעַר הַפְּסוּקִים' לְהָאֲרִיז"ל (יתרו קמז) שְׁשֵׁם ע"ב יֵשׁ לוֹ מַלּוּי שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיָּא פק"ד, וּמְרַמֵּז עַל סוּד הַפְּקִידָה. וְנִבְיָא אֶת דְּבָרָיו: שֵׁם ע"ב בְּמַלּוּאוֹ מְרַבֵּעַ, כְּזֶה, יו"ד, יו"ד ה"י, יו"ד ה"י ו"ו, יו"ד ה"י ו"ו ה"י. וְשֵׁם זֶה עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּא פק"ד. גַּם נִרְמָז בְּפְסוּק, "קוֹל דוֹדֵי דוֹפֵק". וְכֵן הַשֵּׁם הֵזָה בְּמַלּוּי דְּמַלּוּי, בְּגִימְטְרִיָּא ב' אֲלֵפִים עק"ב, שֶׁהוּא מְסַפֵּר הַשָּׁנִים מִחִבְרוֹן בֵּית שְׁנֵי עַד סוּף הַשָּׁשֶׁת אֲלֵפִים שָׁנָה. וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ שֶׁבְּתוֹךְ הַזְּמַן הֵזָה יֵבֵא סוּד הַפְּקִידָה שֶׁל שֵׁם ע"ב.

וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהָר (נשא קכט.) וּכְשֶׁנִּתְגַּלְהָ הַרְצוֹן מִתְקַבְּלוֹת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֱלֵעָזָר בְּנוֹ מְתֵי מִתְגַּלְהָ, אָמַר לוֹ, בְּשַׁעַת תְּפִלַּת מְנַחֵה שֶׁל שַׁבַּת, אָמַר לוֹ ר' שְׁמַעוֹן מַהוּ הַטַּעַם בְּמְנַחַת שַׁבַּת, אָמַר לוֹ מִשּׁוּם שֶׁבְּשַׁעַת הַזֹּאת בִּימּוֹת הַחַל תְּלוּי דִּין לְמַטָּה, וּבְשַׁבַּת מִתְגַּלְהָ הַמְצַח שְׁנִקְרָא רְצוֹן, בְּשַׁעַת הַהִיא נִשְׁקַט הַרְגְזוֹ וְנִמְצָא רְצוֹן, וְהַתְּפִלָּה מְתַקְּבֶלֶת. נִרְאֶה לְבָאֵר דְּבִבְאֻמַּת זְמַן מְנַחֵה הוּא תְּמִיד עַת רְצוֹן גַּם בְּחַל וְגַם בְּשַׁבַּת, וְכְמוֹבָא בְּגִמְטְרִיָּא (ברכות ו:) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זְהִיר בְּתַפִּלַּת הַמְנַחֵה שֶׁהָרִי אֵלֶיהוּ לֹא נַעֲנֶה אֵלָּא בְּתַפִּלַּת הַמְנַחֵה. וְהַטַּעַם לְזֶה כִּיּוֹן שֶׁזְּמַן תְּפִלַּת מְנַחֵה הוּא זְמַן שְׁלִיטַת הַגְּבוּרוֹת, שֶׁהֵן לְמַעְלָה מִן הַחֲסִדִים. כְּדַבְּאֲרֵנוּ בְּמֵאמְרֵי 'מַעֲלַת הַגְּבוּרוֹת'. וּבְזְמַן שְׁלִיטַת הַגְּבוּרוֹת יֵשׁ הָאֲרַת רְצוֹן מִמְקוֹם גְּבַהּ יוֹתֵר, וְאֶפְשָׁר לְפַעַל בְּתַפִּלָּה יוֹתֵר, אֵלָּא שְׁבִימּוֹת הַחַל הַגְּבוּרוֹת מִתְּלַבְּשׁוֹת בְּדִין שֶׁל הַקְּלָפוֹת, וְנִהְיֶה זְמַן דִּין, מַה שְׁאִין כֵּן בְּשַׁבַּת אוֹ בְּזְמַן הַגְּאֻלָּה שְׁמַתְנוּצָצָת הָאֲרַת שַׁבַּת, אִין שְׁלִיטָה לְסַטְרָא אַחֲרָא. לְכֵן כְּשִׁיּוֹרְדַת הָאֲרַת הַרְצוֹן שֶׁל הַגְּבוּרוֹת זֶה גַּם בְּגַלּוּי. וְכֵן יוֹסֵף מִשֶּׁה וְדוּד נִסְתַּלְקוּ בְּזְמַן מְנַחַת שַׁבַּת. וְלְכֵן אוֹמְרִים ג' פְּעָמִים צְדָקְתָךְ, בְּמְנַחַת שַׁבַּת. וְג' צְדִיקִים אֵלּוּ הֵם בְּסוּד מְשִׁיחַ. יוֹסֵף הִיָּה שֶׁרֶשׁ מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְדוּד הִיָּה שֶׁרֶשׁ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וּמִשֶּׁה הוּא גּוֹאֵל רֵאשׁוֹן, וְהוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן. לְכֵן הֵם נִסְתַּלְקוּ בְּזְמַן מְנַחֵה, לְהַמְתִּיק אֶת דִּינֵי הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא בְּסוּד מְנַחֵה כְּדַלְקָמֶן, וְלְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה שְׁבָאָה בְּזְמַן מְנַחֵה בְּרַחֲמִים. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'תּוֹרַת לױי יִצְחָק' שִׁיּוֹסֵף מִשֶּׁה דָּוִד בְּגִימְטְרִיָּא ה' פְּעָמִים מְנַחֵה. כִּי יֵשׁ ה' סוּגֵי מְנַחֵה. וְאֶפְשָׁר לְהוֹסִיף שְׁזֶה גַּם הַגִּימְטְרִיָּא שֶׁל תְּפִלָּה, כִּי זֶה הַזְּמַן לְהַתְּפַלֵּל, וְגַם בְּגִימְטְרִיָּא שִׁירָה, אוֹ חֲתוּן כְּלָה, הַמְרַמֵּזִים עַל הַגְּאֻלָּה.

שהתחיל בשנה זו, וכל שאר התהליכים הם השלמה של מה שהתחיל שם.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' דוד דהאן שליט"א שבשמעאל יש אותיות שעלים, לרמז על מה שכתוב (איכה ה, יח) "על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו". והוסיף הרה"ג ר' שמעון זיאת שליט"א שהר"ת של הפסוק הזה בגימטריא **תשע"ב** לרמז שעד תשע"ב יהיה שועלים הלכו בו, ולא יותר.]

מצינו בזה"ר (שמות יז). **אין לך גלות קשה לישראל כמו גלות שמעאל.** ולכאורה הבאנו לעיל את הגמרא

(שבת יא.) **תחת שמעאל ולא תחת נכרי, ומבאר רש"י ולא תחת נכרי, אדומים, שהיו רשעים יותר.** נראה לבאר על פי דברינו שבאפן כללי שמעאל הם פחות גרועים, אבל **גלות שמעאל** תהיה יותר קשה מכל הגלות בגלל שהיא תהיה התקופה של חבלי משיח שצריכה להיות בצל צלמון כדלעיל. **והרה"ג ר' שמעון זיאת שליט"א ביאר שאדום פחות קשה לגוף, אבל הוא רשע יותר גדול מישמעאל בגלל שהוא גם מחטיא את ישראל, וגדול המחטיאו יותר מההורגו.**

בס"ד יצאה לאור המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר [5 כרכים]

המחיר במבצע עד גמר המלאי 80 שקל בלבד לטו. ניתן להשיג בטל: 0573109982. או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישיות לאור הקבלה לנשואים בלבד], ישלחו בקשה לכתובת המייל